

# РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. София, 04.01.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 04.12.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов**

**ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева**  
**Зорница Дойчинова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9001** по описа за **2020** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от А. З., чрез адв. СП. А., срещу решение № 1217917/22.06.2020 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 129-и състав, по НАХД № 17797/2019 г.** по описа на съда.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Искане се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление. В с.з. се представлява от адв. А., която поддържа жалбата и претендира разноска.

Ответникът – ТД на НАП – С., в с.з. се представлява от юриск. Л., който счита жалбата за неоснователна и претендира юриск. възнаграждение за две инстанции.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** счита жалбата за основателна.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град,** като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, по същество е **НЕОСНОВАТЕЛНА.**

С решение № 1217917/22.06.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 129-и състав, по НАХД № 17797/2019 г. по описа на съда, е потвърдено наказателно постановление № 399978-F402592 от 06.02.2019 г., издадено от нач. – сектор „ОД“ при ЦУ на НАП- [населено място], с което на касатора, за нарушение на чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, във вр. с чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от наведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В тази връзка, при осъщественият контрол, касационната инстанция намира, че фактичката обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на актосъставителя и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Възраженията на касатора са неоснователни.

В случая, преценка за съставомерността на деянието по чл. 185, ал. 2, изр. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДДС е извършена от въззивният съд като същата се споделя от настоящия касационен състав. Действително, нарушението така, както е описано в АУАН и в НП касае сума в касата на обекта в размер на 369,19 лева, извън случаите на продажби в същия и наказанието следва да бъде това, посочено в разпоредбата на чл. 185, ал. 2, изр. 2 от ЗДДС, каквато е и преценката на адм. – наказавщият орган. Правилни са изложените в решението съображения за точно и правилно квалифициране на деянието по посочения състав на адм. нарушение. Възраженията за липса на нарушение, във връзка с това, че не били събрани сметки от клиенти е напълно неоснователно. Това възражение се прави едва пред настоящата инстанция, като в АУАН обяснението на представителя на касатора е за наличие на плащане по фактура преди проверката. Това обаче не е отразено в съответната документация чрез отбелязване: „служебно изведени суми“. Тълкуванията за „парични наличности“ и „парични средства“, съгласно СС № 7 пък са изцяло ирелевантни по отношение на спора. Споделят се и съображенията, относно налагане на санкция към минималния, предвиден размер от 500 лева, с оглед степента на обществена опасност на нарушението и липсата на възможност за изменението й.

Въззивното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

На касатора следва да се възложат разноски за юриск. възнаграждение, с оглед изхода на спора, към минималния размер от 100 лева и на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от НЗПП, за настоящата инстанция. За предходната инстанция липсва законово основание за присъждането й, още повече, че посочените норми не са в сила към момента на постановяване на решението от районния съд.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1217917/22.06.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 129-и състав, по НАХД № 17797/2019 г. по описа на съда;

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от А. З., да заплати на Национална агенция за приходите, [населено място], сума в размер на 100 /сто/ лева, юриск. възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.